

XXAM HAVER OETSODI

Op z'n Paasbest....

Wel, daar zijn we dan. In ons paasbeste pak. De uitmonstering waarin u ons voortaan elke maand zal zien verschijnen.

Het pak, zoudt u mogen zeggen, komt van de bedeling; de staatssecretaris heeft het ons laten aanmeten. Want die hooggeplaatste man vindt net zo goed als wij dat het uiterlijk en de presentatie van een clubblad belangrijk zijn bij de verspreiding van onze ideeën.

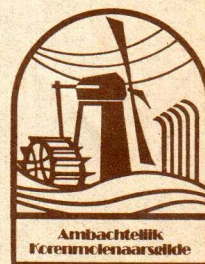
Er moet vanuit dit opgesmukte blad een invloed uitgaan. Op

u: deelnemer, molenaar, sympathisant. En als het goed is ook op anderen. Op bakkers bijvoorbeeld.

Dit eerstenummer-nieuwe-stijl gaat ook naar ettelijke honderden "warme bakkers" in den lande. Dat ze ook eens kennismaken met ons bestaan. Wie weet zijn er onder hen vele die best oren hebben naar een mogelijkheid om van echte winden watermolenaars volkorenmeel te betrekken. Warme bakkers en vakmolenaars zijn per slot elkaars natuurlijke handlangers.....

De molen "De Eendracht" in Alphen aan den Rijn.

Een nieuwe stichting is ermee aan de slag gegaan.

Ambachtelijk
Korenmolenaarsgilde

De bedrijvigheid neemt toe. Maar toch...

Onmiskenbaar - zeker! - maar langzaam groeit de bedrijvigheid op de Nederlandse korenmolens, krijgen molenaars meer werk, gaan er molens na jarenlange stilstand weer malen, zien jonge molenaars en molenaarsknechts hun felbegeerde wens in vervulling gaan en kunnen ze als vakman of aankomend vakman aan de slag!

Het is zeker dat ons streven, nu we zo'n jaar of vier actief zijn, kans van slagen heeft. Er is duidelijk een stijgende lijn aanwezig. Maar het gaat wel langzaam. Langzamer dan iedereen die het molenaarsambacht een goed hart toedraagt en voor uitsterven wil behoeden had gedacht en zou wensen.

Toch is ook hier geduld een schone zaak en het feit, dat we nu dan toch echt van ons kunnen gaan laten horen (april 1980!), stemt tot optimisme.....

We kunnen terugzien op een gestaag groeien van onze deelnemerskring: het aantal nieuw opgerichte molenaarsbedrijven groeit nog steeds. Recent is de oprichting van zo'n bedrijf met als inzet de molen De Eendracht in Alphen aan den Rijn.

De personeelssterkte op de molens breidt zich uit. Op De Vrijheid in Schiedam kwam er een man bij: een bemanning van drie nu. In Vragender, op De Vier Winden, diende zich een tweede kracht aan. Op De Hoop in Wervershoof kwam een nieuwe molenaarsknecht als opvolger van één, die op een andere molen in het vak blijft.....

Toch is helaas niet alles even positief en ook daarvoor moeten we de ogen niet sluiten.

In Zeeland, in Colijnsplaat, heeft molenaar P. Bak naar wij vernemen per 1 februari zijn bedrijf beëindigd.

Daar hoor je toch wel van op! Die prachtige, opvallende, dicht bij de Oosterscheldebrug gelegen grondzeiler, "De Oude Molens", die tot voor kort nog dagelijks met draaiend wiekenkruis te aanschouwen was, plotseling stilgevallen. Een van de weinige Zeeuwse molens die aldoor in bedrijf is gebleven, waarvan je bij wijze van spreken aannam dat daar nooit een einde aan zou komen.....! En nu is het aantal molens in Zeeland dat werkelijk alle winden afmaalt,

gedaald tot twee, hooguit drie.

Daar kunnen we nog aan toevoegen het geval van een Zeeuwse molenaar van wie wij hoorden, dat hij geen opvolger binnen de familiekring heeft en die dolgraag een goeie knecht in dienst zou nemen aan wie hij te zijner tijd het bedrijf zou kunnen overdragen. Maar de extra lasten van een tijdelijke tweede man kan deze molenaar bedrijfseconomisch gesproken niet aan. En dus dalen de kansen op het voortbestaan van zijn molenaarsbedrijf tot het trieste nulpunt.

Er zijn wel meer gevallen op te noemen van typische molenaarsbedrijven, waar de molenaars hun trotse bezit van vader op zoon in bedrijf hebben weten te houden en waar je je nu van afvraagt: voor hoe lang nog?

We gaan nu maar even niet in op de meer zakelijke kanten van deze ontwikkeling, maar zeker is dat dit soort gevallen toch om meer aandacht en inzet van ons molenaarsgilde vraagt.

Victor Mulder

Molenaars, Warme Bakkers, Echte Bakkers... Hoe zit dat nou precies?

Als de ambachtelijke korenmolenaars ter sprake komen, en dat gebeurt tegenwoordig al op heel wat plaatsen, dan wordt al gauw verteld dat deze molenaars malen voor de Echte Bakkers, leden van het Echte Bakkersgilde. En, zo gaat dan de mare, het Ambachtelijk Korenmolenaarsgilde is een soort zusje of broertje van het Echte Bakkersgilde. Het is een misverstand dat we maar al te vaak tegenkomen, maar dat soms wel begrijpelijk is.

Het beste lijkt dan ook om in het kort de historie van onze "herleving" te schetsen. Dan zien we meteen waardoor dit misverstand telkens weer op kan duiken.....

Rond 1970 was het zo dat, op een handjevol volhardende en zeer enthousiaste molenaars na, het wel bekeken was met het malen van meel voor de bakkerij op wind- en watermolens.

Dat er echter wel weer mogelijkheden waren werd ingezien door de heer Gunneweg, mede-adviseur van ons gilde, die een idee op papier zette om een molen opnieuw aan het malen te krijgen. Dankzij de inspanningen van verschillende kanten werd er een vorm gevonden om zo'n exploitatie van de grond te brengen. Wat de afnemers betreft werd contact gelegd met enkele vertegenwoordigers van het Echte Bakkersgilde, afdeling Rotterdam e.o.

Deze bakkers zagen wel brood in deze opzet. En zo is, nadat er talloze problemen de wereld wa-

ren uitgeholpen, de molen De Vrijheid in Schiedam in bedrijf gekomen.

Als er één molen over de dam is volgen er meer.... Er kwamen een tweede en een derde molen in bedrijf. Hierin speelde het streven van het Echte Bakkersgilde duidelijk een rol. De Echte Bakkers wilden voor al hun afdelingen in het land een molen aan het malen hebben.

De molenaars, die weer aan het malen geslagen waren, zagen deze ontwikkeling in het land en zij besloten hun krachten te bundelen in het Ambachtelijk Korenmolenaarsgilde. Een gevolg was, dat veel molenaars die bij ons gilde waren aangesloten, met Echte Bakkers te maken hadden. Dat het voor het overgrote deel Echte Bakkers waren, voor wie gemalen werd, kwam doordat deze bakkers in een hechte club verenigd zijn. En het is nu eenmaal gemakkelijker te praten en afspraken te maken met een groep dan met allemaal "losse" bakkers. Binnen het "warme bakkers"-bestand van Nederland vormt het Echte Bakkersgilde

bovendien een zeer enthousiaste groep, die, op ambachtelijke schaal werkend, in dezelfde sfeer optreedt als het Ambachtelijk Korenmolenaarsgilde.

De twee organisaties, die in vorm zoveel met elkaar gemeen hebben (beide stichtingen met ballotage en zo), zijn echter alerminst met elkaar getrouwd. Er zijn dan ook inmiddels ambachtelijke korenmolenaars die aan warme bakkers leveren, zonder dat daar Echte Bakkers bij te pas komen of maar een klein deel van de afnemers vormen.

Er bestaat ten enenmale geen algemene binding tussen het Echte Bakkersgilde en ons eigen gilde. De afspraken die op bepaalde molens gemaakt zijn gelden alleen maar voor die molens en het zijn afspraken die per molen vaak verschillend zijn, afhankelijk van het molenaarsbedrijf of de molenaar zelf.

Kortom: elke molenaar, die zich heeft aangesloten bij het Ambachtelijk Korenmolenaarsgilde, is vrij om zelf te bepalen voor wie hij gaat malen. (Tenzij hij al afspraken heeft lopen natuurlijk.)

Dat veel molenaars daarbij voor een contact met Echte Bakkers hebben gekozen komt meestal alleen doordat de Echte Bakkers het eerst hebben ingezien wat je als bakker met molenaarsprodukten kunt doen en doordat de Echte Bakkers zich als groep presenteerden. Maar de keuze voor de Echte Bakkers is geen noodzakelijke keuze. Want er zijn nog veel méér warme bakkers!

De molen van Wiel Nijs heeft zij

In het Weerter land, zoals de streek rondom Weert genoemd wordt, hebben van oudsher vele windmolens gestaan. Er staan er trouwens nog veel: alleen op het grondgebied van de gemeente Weert al vind je zes windmolens die nog volledig intact zijn. Het zijn, op ééntje na, allemaal ronde stenen beltmolens, gebouwd in de tweede helft van de vorige eeuw tot in de eerste tien van deze eeuw toe. De jongste dateert van 1911.

De molens stammen dus allemaal uit die periode waarin het kleinschalige gemengde bedrijf het agrarische karakter van de streek bepaalde. Het was de tijd dat de mulder met zijn windgedreven maalwerktuig de enige buitenstaander was die als tussenschakel in de keten van graanoogst tot het voederen van het vee een rol speelde.

Over de molens van het Weerterland valt heel veel te vertellen. Er is ook veel over geschreven. Onder andere in 'Molens van het Weerter land' deel I en II, door drs. G. C. Egelie, Uitg. Molenstichting Limburg 1974. Maar we moeten ons beperken. Beperken tot één, die nog echt dagelijks in gebruik is in de streek. De "Sint-Odamolen".

De "Sint-Odamolen" is vernoemd naar een beschermheilige. Dat is in het Weerterland gebruikelijk. Maar in de volksmond heeft de molen een heel andere naam: Nijs' molen. Want de mensen noemen de molen ge-

woon naar de muldersfamilie die er vanoudsher eigenaar van was en de molen ook liet bouwen.

Daarmee zijn we dan toch aangeland bij de man die we mét zijn molen willen portretteren in dit artikel: Wiel Nijs, geboren in 1930 en de derde generatie in rechte lijn van de muldersfamilie van die naam. De Nijsen hebben de molen vanaf de bouw - in 1883 zegt Nijs; anderen houden het soms op 1887 - in eigendom gehad en bemalen.

De "Odamolen" ligt langs Het Kanaal. Deze aanduiding met hoofdletters zegt de Weertenaars alles, voor de buitenstaanders zij uitgelegd dat we spreken over de Zuid-Willemsvaart. Schuin aan de overkant ligt een kolossaal fabrieksgebouw met silo's, de Meelfabriek, vroeger van de Gebrs. Van der Ven. Zo-

DOLEN OP EEN MOLEN

"Sint Odamolen" in Weert

wel de meelfabriek als Het Kanaal spelen een belangrijke rol in de lotgevallen van de molen en het molenaarsbedrijf, zoals later in dit verhaal nog zal blijken. Er is weinig wind en bovendien is molenmaker George Ariaens met zijn medewerkers bezig om

de remkleppen in de nieuwe fokwieken af te werken, zodat er toch niet gemalen kan worden.

Het blijkt een goede gelegenheid om eens al pratend en vragend terug te gaan naar hetgeen er nog bekend is uit grootvaders tijd.

Wiel Nijs weet zich uit overlevering nog te herinneren dat grootvader Wilhelmus Nijs in de leer was op de niet ver van de Odamolen gelegen, inmiddels lang gesloopte "Smeets'-Molen" (naar Louis Smeets molenaar eigenaar van 1905 tot aan de sloop in de 30-er jaren) die toendertijd eigendom was van een oom. Ruzie over de opvolging schijnt, zoals wel vaker voorkwam, de aanleiding te zijn geweest tot het initiatief om een nieuwe molen te bouwen en voor zichzelf te beginnen.

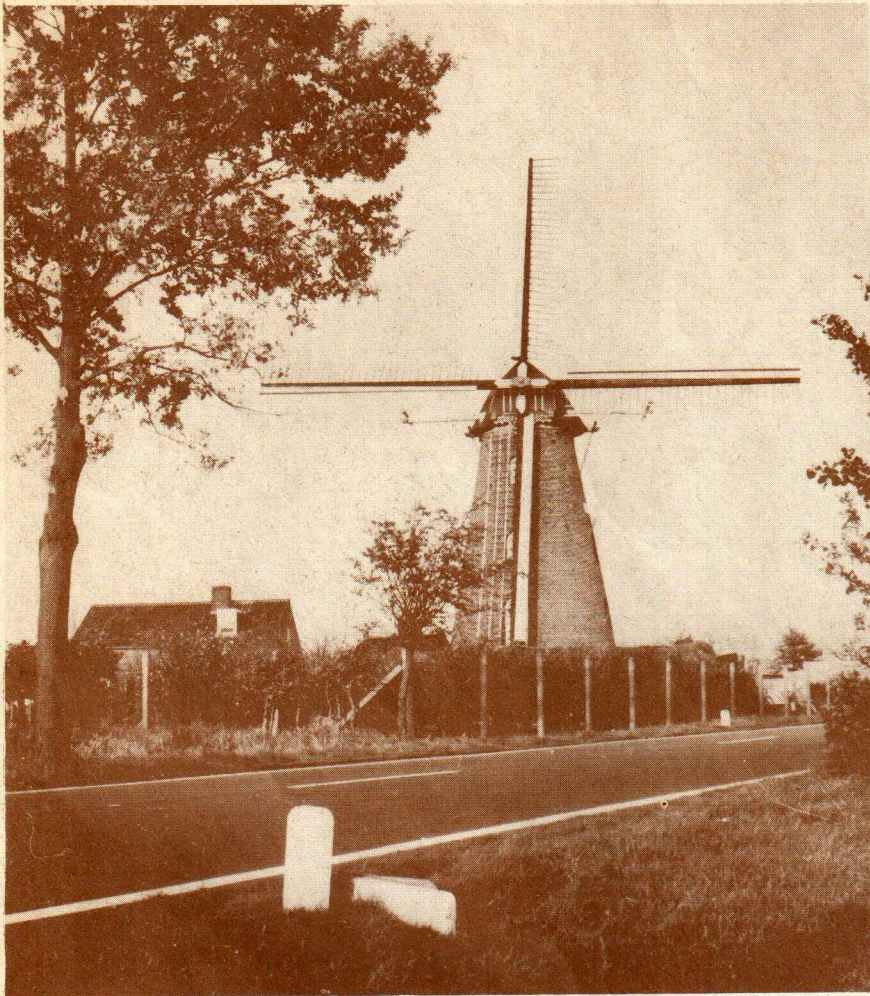
Ook de relatie van de molenmakers-familie Adriaens tot de Odamolen (en daarmee tegelijk tot de familie Nijs, of omgekeerd) dateert al van die tijd. De grootvader van de huidige molenmaker Adriaens schijnt de molen voor de grootvader van de huidige molenaar Nijs te hebben gebouwd.

De zaken moeten goed zijn gegaan in die tijd, want de overlevering wil dat Wilhelmus de Mulder toen drie knechts had. Eén op de molenkar en twee op de molen, die als er wind was dag en nacht, de zondagen niet uitgezonderd, draaide, waarbij de knechts elkaar als in een soort kontinu-dienst, afwisselden.

Zelf was grootvader weinig op de molen te vinden. Hij was meer in de weer om zaken te doen met de boeren, maar vooral ook met bakkers en met de plaatselijke brouwers. Dezen lieten hun mout op de molen van Nijs malen en betaalden daar dan vaak voor in natura: in de vorm van vaten bier!

Het was dan ook vaak feest op de molen, zo schijnt het, en het mag een wonder heten dat er zich betrekkelijk weinig ongelukken voordeden tijdens het malen. Eén keer ging het toch goed mis. Dat was op 18 december 1905 toen twee wieken van de molen omlaag stortten en daarbij de kap van de molen nogal beschadigden.

n beschermheilige nu wel nodig

Wilhelmus Nijs had twee zonen en voor één van hen kocht hij een molen (de thans nog bestaande stenen beltmolen) in Stramproy, niet ver van Weert. Wiel zijn vader (geb. in 1893) mocht als oudste van de twee kiezen. Hij koos voor de ouderlijke molen en zijn broer ging dus naar Stramproy, alwaar nu een neef van Wiel de inmiddels door de gemeente overgenomen molen nog steeds beheert en af en toe bemaalt.

De Odamolen zelf maalde voort, zonder ooit een maalbaar windje over te slaan. Toch, zo herinnert de mulder zich uit de verhalen, is de molen eens één keer gedurende een half jaar buiten bedrijf geweest.

Dat was toen in de oorlog '14-'18 controleurs de molenaar op clandestien malen betrapten en de molen voor zes maanden 'aan de ketting' legden. Bui-

ten die onderbreking is er geen werkelijke periode van stilstand van betekenis geweest.

En zo maalden mulders en de molen voort. Van lieverlee de brouwers als klanten ziend verdwijnen.

Zoals te doen gebruikelijk voerden ook de mulders Nijs het gewone onderhoudswerk zoveel mogelijk zelf uit. Dat was de vlotste weg en het kostte het minst. Af en toe, voor de grotere karweien, kwam de molenmaker die zijn werkplaats in het Weertse kerkdorp Boschoven had en dus vlakbij zat.

Lang bleef de molen uitsluitend windbedrijf. Maar toen de boeren van lieverlee ontdekten, dat met een hamermolen de haver fijner kon worden gemalen dan met de steen - en zij de Odamolen meer en meer links lieten liggen

- werd in 1952 tot het installeren van hamermolen en mengketel overgegaan.

Toch bleef de windkracht ook volop in gebruik. In 1960-1961 werd aan de molen de eerste restauratie van betekenis uitgevoerd. In die jaren liep het boerenloongemaal sterk terug. Soms werd er nog wel eens een enkele zak tegen een gulden de honderd kilo gemalen, maar 't had niet voldoende betekenis om voor zowel vader als zoon Nijs met hun gezinnen voor een behoorlijk inkomen te zorgen. Noodgedwongen zocht Wiel Nijs een werkkring: bij grote broer De Weerter Meelfabriek, aan de overkant van Het Kanaal.

Vader Nijs bleef op zijn molen. Wiel was er ook, zoveel het kontinuooster op de meelfabriek dat toeliet. De omzet raakte steeds meer bepaald door de handel in kleindiervoeders. Op de begane grond ontstond, zonder het karakter van de ruimte aan te tasten, een "winkel".

Het maalwerk op de molen - met twee koppels 17er stenen - concentreerde zich op het malen van boekweit voor de bloedworst en de balkenbrij met de blauwe steen en op het malen van tarwemeel voor bakkers en particulieren met de kunststeen.

Gelukkig blijkt het tij zich op deze wijze te keren: in 1968 zegt Wiel Nijs (het muldersbloed kruipt tenslotte waar het niet gaan kan) zijn baan bij de meelfabriek weer vaarwel en keert definitief naar de molen terug.

Het blijft natuurlijk hard werken, met het bedienen van de klanten beneden en met het malen één zolder hoger. Het vergt veel heen en weer geloop. En het is alleen bij te benen als je de molen niet te hard laat lopen.

In 1976 overlijdt vader Nijs, 83 jaar oud. Tot het laatste toe is hij in de weer geweest op de molen. Drie molens in de omgeving staan in de (Limburgse) rouwstand.

Hoewel Wiel Nijs zijn molen zo goed mogelijk onderhoudt is de Oda in de zeventiger jaren toch weer toe aan een restauratie-

beurt. Het gaat in twee fasen. De tweede fase, waarin o.a. het gevluucht met de beide roeden (26 m) en de bedekking van de kap worden vernieuwd, is nu bijna voltooid.

De stroomlijnneuzen op de binnenroe (systeem Van Bussel) zijn vervangen door fokken met regelborden (systeem Fauël). De buitenroe houdt het traditionele tuig.

De hamermolen wordt al jaren niet meer gebruikt, ongeschikt als hij is voor het consumptiegemaal. Een andere motorische kracht is op de molen niet te vinden. De restauratiewerkzaamheden moesten dus zo worden gepland, dat het bedrijf zoveel mogelijk kon doorgaan. En dat komt niet alle dagen voor bij een hedendaagse molenrestauratie! Nu de restauratie op zijn eind loopt hoopt Wiel Nijs met een in prima conditie verkerende molen weer jaren vooruit te kunnen. Zolang de heren van Rijkswaterstaat het toestaan tenminste....

Het Kanaal namelijk zal in de komende jaren worden verbreed. Plannen die lang ergens in een of andere ijskast hebben gelegen komen nu compleet uitgewerkt in behandeling.

In feite komt het erop neer dat de St. Odamol molen het veld zal moeten ruimen. "Moet worden verplaatst", zeggen ze bij Rijkswaterstaat. Maar waarheen? Wanneer? Hoe?

Nijs is onlangs naar een hoorzitting geweest en heeft een bezwaarschrift ingediend. Wat zijn verweer zal uithalen tegen de grote belangen van de binnenscheepvaart is natuurlijk de vraag. De mulder is er in elk geval verre van gerust op.

Laten we hopen dat de regionale en landelijke molenbeschermende organisaties. Wel Nijs zullen steunen en met raad en daad terzijde staan. Msschien kan dit verhaal daar een kleine aanzet toe geven.

Werkgroep Keuring en Voorlichting Graanaankoop

Resultaten vallen tegen

De proefronde is alweer een tijdje achter de rug.

De eigenlijke keuring wacht op een bespreking van de resultaten van die proefronde.

Het is natuurlijk niet leuk dat dat allemaal zo lang moet duren, maar ten eerste kost het nemen en verwerken van de monsters door het Station van TNO nogal wat tijd, en ten tweede valt het niet mee een vergadering te beleggen van al diegenen die met de keuring te maken hebben en geen van allen over erg veel tijd beschikken.

Wanneer de keuring een keer rond is loopt het verder vanzelf. Voor de deelnemers tenminste.

De bespreking van de proefronde is op 19 maart in Wageningen. Die is inmiddels dus wel geweest; maar te laat voor een verslag in dit maandblad. Op dit moment kan ik u echter wel alvast zeggen dat eens te meer is gebleken, dat een keuring beslist noodzakelijk is.

Want in het algemeen vielen de resultaten tegen.

En, het is al eens vaker gezegd, de vraag naar volkorenmeel dat op ambachtelijke wijze met stenen is gemalen is duidelijk bij de consument - en dus bij de bakker - aanwezig, maar de bakker moet goed met het meel over weg kunnen anders houdt het geen stand: het brood niet en de ambachtelijke molenaar ook niet!

Er zijn zoals u weet twee manieren om de bakwaarde van het meel te verhogen: de ene manier is de tarwe beter uit te malen; de

tweede en veel effectiever manier is tarwe met een hoger en beter eiwitgehalte te gebruiken. In veel gevallen is dat DoNo Spring, Manitoba of Hard Winter. Om deze tarwe behoorlijk te kunnen malen dient ze veelal bevochtigd te worden.

De melange van Frans-Duitse tarwe, die de Trigo in Breda levert, bakt op het moment goed, maar maalt lastig: kort, geel, warm. Dat is toch altijd beter dan grote zemels, blank en koel meel waarvan niet valt te bakken. De kunst is te bereiken dat het meel veel grote zemels en veel bloem bevat - en koel blijft - maar dat is zeer moeilijk, dat weten we allemaal.

Dit is ook al niet de eerste keer dat we wijzen op het bestaan van rassenlijsten, die door TNO zijn opgesteld. Die lijsten zijn bij ons te bestellen (postbus 3086 Schiedam) en we bevelen ze u ten zeerste aan. U kunt uit de lijsten opmaken dat er enkele in-landse tarwerassen zijn, die goed door molenaars zijn te gebruiken. Dat is financieel vaak wel aantrekkelijk.

Overigens is een moeilijkheid bij het vaststellen van de normen van de keuring, dat de eisen die het publiek aan het volkorenbrood stelt niet overal hetzelfde zijn. In sommige streken hecht men veel waarde aan een hoog volume. Elders houdt men van een ietwat grof brood door grote zemels en weer ergens anders heeft men het liefst een donker volkorenbrood dat niet zo erg hoog hoeft te zijn... Maar goed gebakken moet het altijd wezen.

ENQUÊTE: DOE VOORAL MEE!

In de laatste week van februari zijn naar de deelnemers van het Ambachtelijk Korenmolenaars-gilde enquête-formulieren verstuurd. Voor de niet-deelnemers, die tóch met het enquêteformulier van doen hebben, zijn deze formulieren bij dit nummer van Van Haver Tot Gort gevoegd.

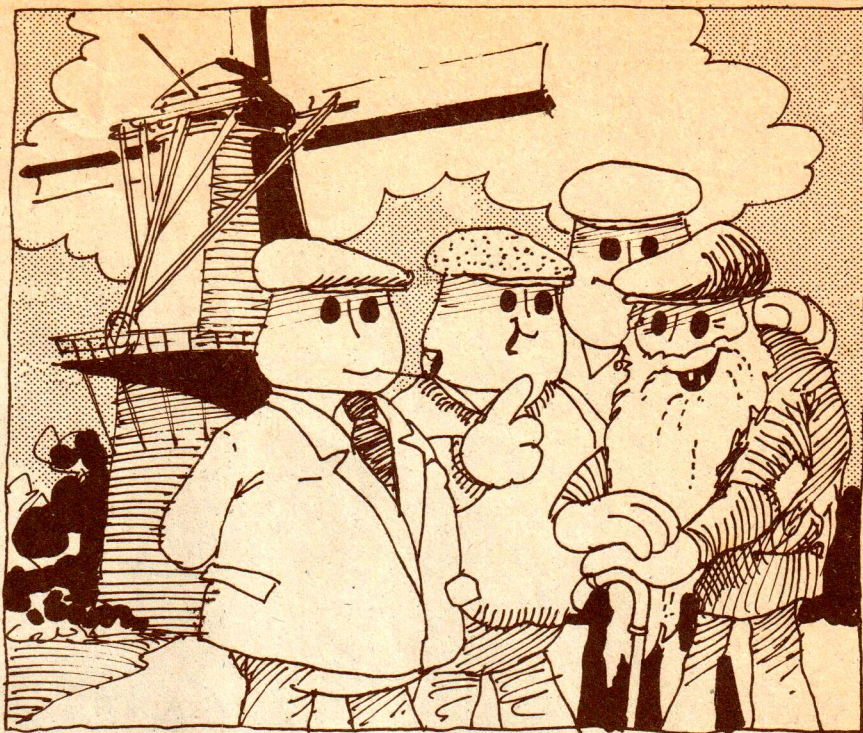
Het is duidelijk: de formulieren moeten worden ingevuld. En liefst zo snel mogelijk.

De eerste reden daarvoor is een heel voor de hand liggende: aan de hand van de door de deelnemers ingevulde cijfertjes wordt de deelnemersbijdrage vastgesteld. En daar moeten we van draaien!

De tweede, niet minder belangrijke reden (die ook betrekking heeft op molenaars buiten het Amb. Korenmolenaarsgilde) vloeit voort uit de subsidieverlening door het ministerie van economische zaken. De staatssekretaris, die ons zo vriendelijk tegemoet kwam, wil aan het einde van de subsidieperiode (over twee jaar) een compleet beeld van de in Nederland werkende korenmolens voor zich krijgen.

Om dit beeld goed te schetsen is het nodig dat we NU en STRAKS gegevens verzamelen over de molens, binnen en buiten onze club. Een inventarisatie aan het begin en aan het eind van de campagne zal het nut van de ministeriële injectie met cijfers moeten onderbouwen.

U doet dus mee, nietwaar? Per omgaande uw ingevulde formulier naar postbus 3086, 3101 EB Schiedam, graag.

Ballotage oudere molenaars aangepast

Het is sinds een week of wat voor oudere meester-molenaars veel gemakkelijker geworden om deelnemer te worden van onze stichting. De ballotageprocedure, die normaal voorziet in een zware beoordeling van de molenaarscapaciteiten van de aspirant, is voor deze oudere molenaars aanzienlijk lichter gemaakt.

In plaats van een vier man sterke ballotagecommissie komt een enkel lid van het bestuur de oudere molenaar een bezoek brengen om informatie te verzamelen, zodat de eisen in de statuten geen geweld wordt aangedaan. Wat de vakbekwaamheidseisen betreft, moet het genoeg zijn dat de molenaar in kwestie, die tenminste vijftig jaar moet zijn, meer dan tien jaar als zelfstandig werkend molenaar heeft gearbeid en op dit moment nog (of weer) met zijn molen maalt.

De beslissing over toelating wordt uiteindelijk genomen in het dagelijks bestuur. Bij afwij-

zing blijft beroep op het algemeen bestuur mogelijk.

De reden voor deze aanpassing van de ballotage-regels is gelegen in het feit, dat menige oudere molenaar met een indrukwekkende staat van dienst het als een belediging ervaart dat hij bij een vierschaar van veelal jongere vakgenoten een "examen" moet afleggen alvorens men hem goed genoeg vindt. Door de nieuwe regeling is deze drempel weggenomen en kan de oudere molenaars niets meer in de weg staan om toe te treden tot het ambachtelijk korenmolenaarsgilde.

Bij dit nummer van Van Haver Tot Gort is dan ook nog eens een aanmeldingsformulier ingesloten. Als u oudere molenaar bent en bovenstaand relaas op u van toepassing is, kunt u gebruik maken van deze mogelijkheid om u daadwerkelijk aan te sluiten.

Zo staat 't ermee

Er is sinds het vorige - nog gestencilde - nummer van Van Haver tot Gort wel het een en ander gebeurd in de "familie" van vakmolenaars.

In het hoge noorden maalt H. Epskamp al aardig wat op de molen van Ferwerd. Hij zal zich nog wat meer bekwamen bij ervaren molenaars, voor hij zich aanmeldt als deelnemer. Maar hij sympathiseert wel met onze club. Zijn aanmelding zien we met belangstelling tegemoet.

Dat geldt al evenzeer voor H. Dobbe in het Gelderse, die in Wageningen een windmaalderij wil opzetten. Zet 'm op!

Molenaar Frans Gunnewick krijgt het op zijn molen in Vragender zo druk dat hij een hulp nodig heeft.

De vroegere hulp van Adrie Peereboom in Wervershoof, Noord-Holland, is voor zichzelf begonnen. Voor deze man, Erik Dadink, is nu Frans Limbeek in de plaats gekomen.

In Alphen aan den Rijn, Zuid-Holland, is de Stichting Molen De Eendracht opgericht die er de molen exploiteert met als molenaars J. van Beek en M. Gordijn.

J. van Ham werkt nu voor vast op de molen De Vrijheid in Schiedam als derde molenaar. Hij blijkt uit het juiste hout gesneden.

De ballotages van de heren Van Esch, Van Riel, Star en Peters zijn gepland voor de maanden mei en juni.

...jke miuden-
...de organisatie.
...g luister bijgezet door de Tros-radio. Deze
...gromp zal de hele ochtend, vijf en een half
...uur lang het hele radio-programma in het te-
...ken van de fietsdag stellen met reportages,
...interviews en muziek. Deze grote uitzending
...zal worden gereaniseerd vanuit de landelijke
...startplaats Zaanstad.

Eveneens per traditie valt de Landelijke
Fietsdag samen met de Nationale Molendag,
een door alle deelnemers zeer gewaardeerde
combinatie. Op deze wijze worden duizenden
deelnemers aan de fietsdag in staat gesteld
honderden draaiende molens te aanschouwen
en vaak zelfs te bezoeken. Verspreid over het
hele land zijn ongeveer 90 nieuwe zeer aantrekkelijke
routes uitgezet, in lengte variërend van 30 tot
40 km. Iedereen heeft dus een route binnen
fietsbereik en de afstanden zijn zo gekozen
dat deze ook voor de beoogende fietser
geen problemen opleveren. Zoals elk jaar zijn

10 MEI: molendag

Om u alvast maar op het vinkentouw te krijgen de mededeling dat op zaterdag 10 mei de molendag eraan komt. Vorig jaar, zo meldt de ANWB, deden er 140.000 fietsers mee aan de georganiseerde fietstochten. Da's niet niks.

De mare gaat, dat er enkele molenaars zijn die de enthousiaste fietsers liever zien gaan dan komen. Molendag zouden zij het liefst aangrijpen om zélf eens een molen, die in het hele jaar nooit draait, zijn wieken te zien wentelen.

Maar ja... als je zélf in het eerste speelt kun je niet op de tribune zitten. Molendag / fietsdag is een kans om je te presenteren. Om samen met de bakker(s) iets op touw te zetten, de fietsroute expres langs je molen te krijgen, een onvergetelijke indruk achter te laten. Da's gewoon zakelijk zijn. Da's investeren.

VAN HAVER TOT GORT

Uitgave van de Stichting
Ambachtelijk Korenmole-
naarsgilde, Postbus 3086,
3101 EB SCHIEDAM.

Giro 36 102 63 t.n.v. de
Penningmeester Stichting
Amb. Korenmolenaarsgilde,
Landpoortstraat 9, Raven-
stein.

ADVERTENTIE IN "ONKRUID"

Dan toch maar weer de telefoon gepakt en een rij molenaars afgebeld. Of ze nog interesse hadden voor deelneming aan het plaatsen van een advertentie in het blad "Onkruid", tijdschrift voor een natuurlijke manier van leven, oplage 50.000 exemplaren. Prijs van de advertentie voor elke meedoende molenaar afhankelijk van hun aantal.

Wel we hebben er vijftien(!) gevonden die het wel zien zitten. Nu wordt de tekening en het zetje gemaakt en in het juli-augustus nummer komt-ie er dan in. Prijs van de advertentie is 1050 gulden, gedeeld door het aantal molenaars dat meedoet, plus de btw. 'n Bewijsexemplaar zult u zelf in de boek- en tijdschriftenhandel moeten kopen.

OVERZICHT ADVIESPRIJZEN

Bij dit nummer ingesloten vinden de deelnemende molenaars een lijst met adviesprijzen. Het is een overzicht samengesteld door de werkgroep bedrijfseconomische en technische voorlichting van onze club.

Aan dit overzicht is ook een advies t.a.v. de prijs voor het consumptie loongemaal toegevoegd.